

Протокол

писаний 18-го декабря 1918-го года в Мараморош-Сиготі на установчих зборах Марамороської руської (української) ради.

Збори по службі в 11 часов сперед полудня отворив Иван Гоцук адвокат сиготський, як председатель найстарший віком и привитав представителей Марамороського руського народа. В промові (бесѣдѣ) своей поясняв тоты розпорядження, які малярське правительство (министерія) для руського народу доси зробила, предложив, же що ще народ руський жадає и толкував, що сеє народ щастье свое у будучности лише як частина Угорцины може найти, де правительство хоче ѣм дати повну свободу, повну автономію. Промову сю больше раз преривали гучными окликами (не треба нам нічого од мадаров, най живе Україна, до України, ідемо до України...)

Як скончив промову свою президент з віку, за председателя собора вибрано одноголосно дра Михайла Брацайку, адвоката раховського, а за писарьов Андрія Медвецького, сиготського професора гімназії и Василя Клемпуша, обывателя яєньського.

Посему многі промовляли переказуючи межи прочим тоты кривды, які они самі або народ за час войны и переже перетерпіли, и заявили збори, що жадають зєдинєня всѣх руських земель до одной державы (країны) а разом протестовано против того, обы руські землѣ Романіи, Чехам або иншой чужой державі поддані были. Протестовали и проти того змаганя румунов, щобы Сигот впався под румунську власть, бо до сего города — з огляду на землєписне (географичне) положєньє, водові и сухопутнѣ дороги, на руські села и цѣлу околицю що город окружают и дальше з огляду на того, що $\frac{2}{3}$ жителейв комітата суть русини — лише русини можуть мати право (русинам ся належить).

Выповіли ще збори, що на великой мировой конференції для обороны своих интересов хоче мати руській народ своего заступника и в конци, що доти, доки ся конечно не постановить и не подтвердить, ож до котрої країны русинов сих прилучать, русини признают теперішнѣ законы, и до подержаня ѣх через присутных взивают збори всѣх неприсутных горожан, щобы анархія (безголовье) не настала и що законнѣ приказы верхности поважати и тимѣ повинноватися будуть.

Постановилось в конци, що марамороський народ жадає, щобы загальний собор всѣх русинов, жиющих в Угорцині януара 21-го одбывся у Хусті и що на сесі збори зазвуться представителі (делегаты) всѣх громад и то од кождых 1000 душ одєн. (Приміром як має село 1200 душ шле двох делегатов.)

Посему воззав председатель появивших ся делегатов, постаратися, щобы в кождом селѣ безпроволочно засновано народну раду.

Теперь слѣдовали выборы Марамороської руської (української) ради.

За председателя одноголосно вибрано дра Михайла Брацайку, адвоката з Рахова, за заступника председателя дра Августина Штефана адвоката Раховського, за писарьов: Андрія Медвецького, проф. гімназії з Сигота и Василя Клемпуша яєньського обывателя, за касєря дра Юлія Брацайку, адвоката з Хуста, а за членов рады: Петра Гайовича з Данилова, Стефана Клочурика з Яєнья, Антона Грабаря и Ивана Гошука з Сигота, дра М. Андрашку з Вульховця, Петра Долиная з Ремет, Стефана Тиводар з Рахова, Евгєна Пуза и Василя Кемень из Пзы.

Окрем сего кожда громада має вибрати одного члена до сєі рады.